

[Juul-Madsen.]

eller de jorddyrkende erhverv, men så sandelig også for byerhvervene. Jeg skal slutte sig, at de synspunkter, der er fremført med hensyn til at løse problemerne omkring forretningsafståelse og hertil knyttede ting, spørgsmålet om en lempeligere beskatning af goodwill, har mit partis fulde støtte. Vi vil i det hele taget helhjertet og med ønsket om at nå et hurtigt resultat gå til udvalgsforhandlingerne vedrørende denne sag.

Poul Boeg (CD):

Som principielt udgangspunkt stiller centrum-demokraterne sig velvilligt over for det lovforslag, som finansministeren her har fremsat. Vi finder, det er et velafbalanceret forslag, og det giver sig bl. a. og ikke mindst udtryk i, at der jo her ikke så meget er tale om en skattelettelse, men snarere om en skatteomlægning. Det siges udtrykkeligt, at man sigter på at opretholde det hidtidige afgiftsprovener, og det, man altså gør med disse ændringer af procenttillæggene osv., kan vel sammenfattes i, at man søger at komme nogle urimelige beskatningstilfælde til livs. Omvendt gør man som modstykke det, at man opkræver en større skat, hvor det drejer sig om de meget store spekulationsgevinster. Derfor finder vi som sagt forslaget velafbalanceret, og denne balance lægger vi — flere andre ordfører har været inde på det — også vægt på skal gælde, for så vidt angår forholdet mellem byerhverv og landbruget.

Med dette være ikke sagt, at vi er enige i alt, hvad der indeholdes i dette forslag, og jeg vil gerne straks slå ned på det punkt, hvor vi i særlig grad er uenige med finansministeren, nemlig det, der angår ekspropriation. Vi kan i så henseende helt tilslutte os, hvad der allerede er sagt, navnlig udførligt af venstres ordfører, men også af den konservative ordfører. Vi anerkender naturligvis, at ministerens forslag er en forbedring i forhold til den dårlige retstilstand, man nu har, men vi mener altså ikke, at det går langt nok. Også centrum-demokraterne ken-

der nogle konkrete, særdeles uheldige eksempler. Jeg skal ikke bruge tid på at komme ind på flere eksempler her, men det er muligt, at mit parti i senere indlæg vil illustrere denne problemstilling nærmere.

Generelt vil jeg blot sige, at man jo må holde sig for øje, at ekspropriation er noget tvungent, noget, der går borgeren imod, noget, der i og for sig strider mod den fundamentale regel i grundloven om ejendomsrettens ukrænkelighed. Det siges jo i § 73 udtrykkeligt, at når ekspropriation skal ske, kan det kun ske mod fuldstændig erstatning, og jeg mener faktisk, man kan gå så vidt som at spørge, om en beskatning så tilgodeser grundlovens regel. Vi hørte jo i det udmærkede eksempel fra hr. Jens Foged, hvordan der slet ikke blev det tilbage, når skatten var betalt, som var ekspropriationserstatningen, forstået som den fulde erstatning. På dette punkt mener vi altså at forslaget burde gå væsentlig videre.

Dernæst vil jeg gerne sige noget om det, som jo i øvrigt er det centrale i dette forslag, nemlig forhøjelsen af det variable procenttillæg fra 6 til 9 pct. Det er vor opfattelse, at dette ikke er andet end, hvad naturligt følger af den stærke inflationsrate, vi har. Mens andre ordførere har sagt, at de var uenige med hr. Grünbaum, så vil jeg gerne udtrykke det lidt anderledes og sige, at jeg ikke helt forstår hr. Grünbaum, for hr. Grünbaum nævnte i dag og nævnte også under debatten den 24. april, at han ville fremhæve, at der skulle gives fuld dækning, og hr. Grünbaum satte dengang streg under dette med fuld dækning for inflationen. Når det er éns standpunkt, så har jeg lidt vanskeligt ved at se, hvordan det kan forenes med den kritik, man fra socialdemokratisk side fremfører mod denne side af forslaget. Vi mener ikke, at der her gives mere end dækning for inflationen. Det forekommer os, at tallene og eksemplerne beviser dette, og vi lægger navnlig meget stor vægt på det, som også andre ordførere har talt om, nemlig at man må lette generationsskiftene.

Med hensyn til parcelhuse og ejerlejligh-